

MÜCADELE BİRLİĞİ

GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

“VALLAHİ

İSTANBUL’U YAKARIM”

Virüs kapsamında artan sağlık ihtiyacını gidermek için geçici olarak Sahra Hastaneleri kurulması için çalışmalarına başlandı başlanmasına da Avrupa yakasında Atatürk Havalimanı’nda, Anadolu yakasında ise Sancaktepe’de kurulan hastanelerde çalışan işçilerin sağlık durumları gittikçe zorlaşıyor... Atatürk Havalimanı’nda bulunan inşaatta 1 hafta önce bir grup işçi, çalışmadıkları gerekçesiyle işten çıkartıldılar. Bu sırada rahatsızlanan işçiler oldu. Onlar boş bir işçi kampına yerleştirildi. Bu işçiler arasında 6 kişide Covid-19 pozitif çıktı. Şüpheli durumda olup test yapılanlarla, yapılmayan işçiler, testi pozitif çıkan işçilerle aynı ortamda tutuluyor hala.

Devamı 2. sayfada..

İşçilere Elektronik Pranga

Metal patronlarının sendikası olan MESS, fabrikalarda işçilerin her hareketini kaydedecek bir elektronik kelepçe geliştirdi. MESS-SAFE isimli bu elektronik pranga, Covid-19 nedeniyle “işçilerin fiziki mesafe kuralına uyup uymadıklarının tespiti” gerekçesiyle geliştirilmiş! Fakat bu cihaz işçinin bütün hareketini kaydederek, patrona işçi üzerinde olağanüstü denetim imkanı verecek... Sanki yeterince yokmuş gibi!..

MESS-SAFE isimli cihaz, Boni Global isimli yazılım firması tarafından MESS için geliştirilmiş. Cihaz ve bağlı uygulama ile işçilerin işyeri içerisindeki hareketleri izlenecek. İşçilerin boyunlarına takılacak olan cihaz, çevresinde bulunan diğer cihazlarla -işçilerle- aradaki mesafeyi ölçerek fiziki mesafe kurallarına uyulmadığı durumlarda uyarı verecek(miş!).

Devamı 4. sayfada..

TEHDİTLERLE AYAKTA DURMAK

EDITOR

Bir kadın çıkıyor, “elimde liste var, listede komşulardan da üç-beş aile var” diyor. Kulağının dibinde balon patlasa ödü kopacak tipten olduğu belli bu kadının sözünü ettiği liste “öldürülecekler listesi”.

Bir adam çıkıyor, sakalı ve şalvarıyla, yanında mermi dolu bir torbayla resim çektiriyor ve “bende bunlardan daha çok var” diyor. Arkasında çatapat patlasa kaçacak delik arayacağı her halinden belli bu şalvarlı, dinci faşist iktidara karşı olanları tehdit ediyor.

Başkaları çıkıyor, “senin cephaneliğin de bir şey mi, gel de bendekilere bak” dercesine kendi cephaneliğini yayınlıyor.

Mafya, “devlet ricali” ve başka aracılar üzerinden kanlı mesajlar saçıyor ortalığa, “dur bakalım nedir bu” diyen bir kişi bile çıkmıyor devlet adına. Bu bir yana, içeri tıkılan mafyacılar da salınıyor.

Devamı 2. sayfada..

TEHDİTLERLE AYAKTA DURMAK

Baş tarafı 1. sayfada

İşsiz-güçsüz lümpen takımından devşirilen binlerce kişinin sırtına üniforma geçirilip ellerine silah verildikten sonra “hadi artık siz devlet memurusunuz” denip ortalığa salınıyor: Bunlar “bekçi” oluyor. İlk icraatlarından biri, sokak ortasında insanların ayaklarına kurşun sıkmak oluyor.

Birileri çıkıp “buraya getirilirse cenazeyi yakacağız” diyor; mezarları tahrip ediyorlar. Kimse devlet-yasa adına çıkıp “durun hele bir” demiyor. Aksine sırtları sıvazlanıyor, teşvik ediliyor, devletin yetkilileri tarafından himaye ediliyorlar.

İnsan kılığındaki bir başkası “Karılarınızı kızlarınızı toplayacağız, onları nasıl koruyacaksınız?” diye ilan ediyor. Öteki “tecavüz listesi” yayınlayıp “ganimet paylaşımı” yapıyor. Liste uzatılabilir ama bu kadarı bile fazla.

Düzen nasıl ayakta duruyor diye bir soru sorulsa, buna verilecek yanıt ortaya çıkan manzarada yatıyor. Tehdit, gözdağı, korku salma.

Gerçi Türkçede bu durumlara uygun güzel bir söz var, “ısıracak köpek dişini göstermez” diye. Öyledir de...

Emekçi sınıfların, ezilen halkların birleşik devrimci mücadelesini bastırmak için, şimdiye kadar denemedik yol/ yöntem

birakmadılar. Kitle katliamları, yüzbinlerce insanın zindanlara atılması, işten atmalar, soruşturmalar, mahkemeler vb. vb. Hiçbirinden sonuç alamadılar. Aksine, bir ayaklanma havası her tarafı sarmaya başladı.

Asker, polis, mahkeme, zindan zincirinin oluşturduğu terör dalgasıyla emekçi sınıfların, ezilen halkların, gençliğin savaş azmini kırmak istediler. Çünkü savaş, düşmanın savaş azmi, cesareti kırılırsa kazanılabilir.

Yapamadılar, devrimin toplumsal güçlerinin ne savaş azmini ne de cesaretlerini kırabildiler.

Amaca erişmek için tehdit çitasını yükselttiler. Yukarda sözünü ettiğimiz havlama seslerini daha sık duymaya başlamamızın nedeni bu.

Yine yapamıyorlar, yine yapamayacaklar!

Korku bulaşıcıysa cesaret ondan da bulaşıcıdır!

Devrimin toplumsal güçleri, işçiler, emekçiler, ezilen halklar, gençlik, kadınlar dinci faşizme, faşist devlete, burjuva sınıfın egemenliğine karşı cesaret ve kararlılıkla savaşmaya devam ediyorlar.

Ayaklanma havası yayılıyor.

Korku ve kudurganlıkları bundan!

“VALLAHİ İSTANBUL’U YAKARIM”

Baş tarafı 1. sayfada

Yayınlamayacağımız, ama elimizde olan videolarda işçiler karantina koşullarını anlatıyor, “14 günlük karantinada işçilerin ateşini temizlikçiler ölçüyor” diyorlar. Karantina alanı denilen yerin “ölen ölür kalan sağlar bizimdir” örneği kaderlerine terk edildikleri, kalanların yemek ve su ihtiyaçlarının bile düzenli sağlanmadığı bir yer olduğunu da dile getirdiler.

Bu arada şu an karantinada bulunan işçilerle aynı ortamlarda bulunmuş olan, işten atılan işçilere de test yapılıyor. Durumları belirsiz bir halde evlerine yollanırlar. İşten çıkarmanın yasak olması bir yana, salgınla mücadele için yapılan hastanenin çalışanlarından işe girişte de sağlık raporu istenmemiş, Covid-19 testi yapılmadan işe başlatılmışlardı.

Atatürk Havalimanı Sahra Hastanesi şantiyesinde işçiler için gerçekte hiçbir ciddi önlem alınmadığı ortaya çıktı. İşçiler toplu halde servislere binerek sahaya geliyorlar. İmza verirken toplu halde mesafe olmaksızın hareket ediyorlar. Depolardan malzeme alırken yine aralarında

mesafe imkânsızlaşıyor. En tehlikelisi de tüm gruplar yemekhanelerde dip dibe bir halde sıradalar; yığılmalar oluyor. Ortalama yarım saat içinde, tıklım tıklım halde yemek yemek zorunda kalıyorlar.

Çalışma sırasındaki toplu halde olmaları da işin cabası.

Bu durumda ekmek parası için ölümü göze alarak

çalışan işçiler, “salgına karşı yaptığımız hastanenin müşterileri olmak istemiyoruz” diyorlar. Bunlardan en ağırı “anamızın babamızın çocuklarımızın katili olmak istemiyoruz” sözleri oluyor. İşten atıldıklarında ya da 10 gün sonra iş bittiğinde,

hiçbir önlem alınmadan bu işçiler bir hafta önce olduğu gibi, test bile yapılmadan evlerine gönderilecek. Belki de farkına bile varmadan salgının körükleyicileri olacaklar.

İçerden aldığımız bilgilere göre, karantinaya aldıkları işçiler, hijyenik olmayan koşullarda bekletildikleri odalarından çıkıp lavaboya gidene değin, diğer karantinada olan odaların önündeki çöp dağları arasından geçiyor. “Yarın öbür gün evlerimize gideceğiz, çocuklarımızın ana babalarımızın katili mi olacağız? Hastaneyi yaptık, ilk biz mi yatacağız?” diyorlar.

Yeterli gıdaları alamıyor karantinada bulunan işçiler ve bir işçi şu sözleri ile aslında sınıfının yaşam koşullarını özetliyor: “günlerdir doktordan maske istiyorum; getireceğim deyip geçiştiriyor. Vallahi sağlam adamı buraya bıraksan 1 saatte korona olur. Gittikçe kalabalıklaşıyor. Tuvalet ve banyolar bu haliyle sıkıntılı”.

Ve ekliyor “Şirkete söyleyin, bak bizi köpek yerine koymasınlar, vallahi İstanbul’u yakarım ha!”

Salgın Günlerinde Sağlık Emekçileri

Merhaba sevgili dostlar. Salgın sürecinde insanlara yardım edebilmek ve hayatlarını kurtarabilmek için tüm zorluklara ve risklere rağmen mücadele eden binlerce sağlık emekçisinden biriyim.

Sizlere İstanbul'dan sesleniyorum ve yaşadıklarımızı, sağlık sisteminin eksikliklerini anlatmak istiyorum.

Genel olarak değinmek gerekirse sürecin en başından beri, COVID-19'a karşı mücadele ederken ekipman sıkıntısından dolayı binlerce sağlıkçı arkadaş bundan etkilendi, virüsü kaptı. Felaket "kapıdayım" diyordu, ama hükümet "bize hiçbir şey olmaz" mantığından yola çıkarak bunu ciddi anlamda suistimal etti. Salgının etkilerinin çok geç farkına vardılar, çalıştığımız yerlerde bunun sıkıntılarını gördük.

Süreç ilerledikçe yardımlarla idare etmeye çalışıyorlar; ama hala eksiklikler ekipman bakımında çok. Kendi kurumumuzda birlikte çalıştığımız birçok arkadaşımız kronik hastalıkları olduğu için yönetimden idari izin istediler; ancak yönetim onlar virüse yakalanana kadar izin vermedi. Hastalandığından bu yana 1 ay oldu, arkadaşlarımız yatıyor, hala da iyileşmediler. Normalde sağlık çalışanları virüs kapmasın diye esnek çalışma dediler; ancak daha sonrasında, sağlık emekçilerinin uzun mesai saatleri, yetersiz beslenme, aşırı yoğunluk gibi koşullar altında çalıştırılmasından kaynaklı binlerce sağlık emekçisine virüs bulaşmış durumda. Bir taraftan sağlık emekçilerini bu kadar çalıştırırken, birçok hastanede sağlık personeli yetersizliği ve eksikliği de ortaya çıkmış durumda.

İstanbul'dan Genç Bir Sağlık Emekçisi

Ölümün Eşiğinde Tahliye Ve Ölüm

Devlet hasta tutsakları cezaevinde ölüme terk ediyor. Tüm raporlara rağmen, tutsakları ölümün eşiğine gelmeden tahliye etmiyor.

Bunun son örneği Sabri Kaya. Ağır hasta tutsak Sabri Kaya, tahliye edildiği gün yaşamını yitirdi.

25 Mart'tan bu yana onlarca defa kalp krizi geçirerek hastaneye kaldırılan Kaya, hayati tehlikesi bulunmasına rağmen tedavisi tamamlanmadan her seferinde yeniden cezaevine götürülmüştü.

Sabri Kaya dün (21 Mayıs) yeniden hastaneye kaldırılmıştı. Kalbi yüzde 25 çalışan Kaya, 25 Mart'ta kalp krizi ve beyin kanaması geçirmişti. Kaya, 3 kez yoğun bakıma alınıp, "Durumu iyi" denilerek, yoğun bakımdan çıkarılarak cezaevine tekrardan götürülmüştü.

Dün Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'ne getirilmesinin ardından cezaevinde kalamaz raporu verilen Kaya tahliye edildi; ancak bugün hastanede yaşamını yitirdi.

Tahliye edildiği gün yaşamını yitiren ağır hasta tutuklu Sabri Kaya'nın cenazesi otopsi için ATK'ye getirildi.

Osmaniye 2 Nolu T Tipi Kapalı Cezaevi'nde'n tahliye edildiği gün yaşamını yitiren Sabri Kaya'nın cenazesi otopsi için Adana Adli Tıp Kurumu'na kaldırıldı. Kaya'nın cenazesi otopsi işlemlerinin ardından ailesi tarafından Ceyhan'da toprağa verilecek.

Susuz ve Elektriksiz Bırakıldılar

Mardin'in Kızıltepe ve Derik ilçelerine bağlı 40'ı aşkın mahalledeki binlerce insan 14 Mayıs'tan bu yana elektriksiz ve susuz yaşamlarını sürdürüyor.

Sebebi, Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş (DEDAS) tarafından "çiftçilerin su kuyularının elektrik borçları" iddiasıyla yapılan elektrik kesintileri. Ancak kesintiler sadece borcu olanlara değil, borcu olmayan tüm köy ve mahallelerde yapıldı.

Kesintilerden kaynaklı mahallede yaşayanların su ihtiyaçlarını karşıladıkları su pompaları da çalışmaz halde. Corona Virüs salgınının olduğu bir süreçte yaşanan bu kesintiler, binlerce insanı çeşitli hastalıkla yüzyüze bıraktığı gibi, salgına karşı da savunmasız bırakıyor.

Burada yaşayan halk, su ihtiyaçlarını yağmur sularının biriktirdiği göletlerden, çaylardan karşılamaya çalışıyor. Aynı yerlerden hayvanları da su içiyor. Bu durum da yeni hastalıklara davetiye demek.

Aynı zamanda çeşitli cihazlara bağlı yaşamlarını sürdüren kronik hastalar da elektrik olmadığı için bu cihazları kullanamamakta, buzdolapları çalışmadığı için ilaçlar bozulmakta vb bir çok yaşamsal sorun yaşanmakta.

Elektrik olmayan bölgede aynı zamanda ekinler sulanamıyor. Tarım yapılamadığı gibi, hayvanlar da susuz kalıyor.

Kürde yine yoksulluk, açlık, sefalet ve hastalıklar dayatılıyor, yaşarken ölüm dayatılıyor.

“Evde Hayat TCDD’de Sürgün Var”

BTS (Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası) İzmir Şubesi, 21 Mayıs günü demiryollarındaki sürgünlere ilişkin basın açıklaması düzenledi.

Alsancak semtinde bulunan TCDD 3’üncü Bölge Müdürlüğü önünde yapılan açıklamaya KESK Eş Genel Başkanı Aysun Gezen’in yanı sıra çok sayıda BTS üyesi ve siyasi kurumlar ve basın emekçileri katıldı. “Evde Hayat TCDD’de Sürgün Var” pankartının açıldığı açıklamada şube başkanı Erdal Akyol konuşma yaptı.

Akyol, Ocak ayından itibaren bütün dünyayı saran koronavirüs salgını nedeniyle 4 milyonun üstünde kişinin salgına maruz kaldığı ve yaklaşık 300 bin kişinin hayatını kaybettiğini hatırlattı. Böylesi bir ortamda 60 kişinin üzerinde sürgün olduğunu belirten Akyol, “Biz sürgün sahiplerini tanıyoruz. Siyasi iktidara sırtını dayayarak yönetimlere gelen TCDD bürokratlarının demir yollarını değiştirmek ve büyütmek, adil, liyakatlı ve hukuka uygun bir şekilde kurumu yönetmek yerine aldığı karar içerisinde sendikamız üyelerinin de bulunduğu onlarca personelin kendi istekleri dışında başka şehirlere sürgün edilmesini asla kabul etmiyoruz. 164 yıllık bu kuruma siyasetin gücü ve kuruma hizmetten çok siyaset ve iş barışının bozulmasına hizmet için gelen bugün olduğu gibi salgın günlerinde de ülkemizde de korku havasını fırsata çevirmek isteyen şunu bilsin ki yanlış yoldalar. Vicdan ve insaftan yoksun bir yoldalar” dedi.

Eylem açıklamanın ardından oturma eylemi yapılarak son buldu.

"Kapitalizm Sürdükçe Nice Virüslerle Karşılaşacağız"

696 KHK'lı İşçiler, Tüm Otel ve Turizm İşçileri Sendikası, İşçinin Kendi Partisi, İşçi İttifakı, Emek ve Adalet Platformu, Kırmızı Gazete 21 Mayıs günü İstanbul Tophane'de bulunan İŞKUR önünde işten atılmaları yasaklanması, işten atılan işçilerin işe iadesi, koronavirüs salgınında gerekli tedbirlerin alınması talebiyle basın açıklaması yaptı.

İlk olarak Cemal Bilgin, koronavirüs salgınında bir çok işçinin hastalığa yakalandığını ama hiç bir tedbir alınmadığını, diğer yandan bir çok işçinin işten atıldığını, toplu iş sözleşmelerinin sürekli askıya alındığını belirterek seslerini Çalışma Bakanlığı'na duyurmak için Tophane'deki İŞKUR önünde basın açıklaması yaptıklarını söyledi.

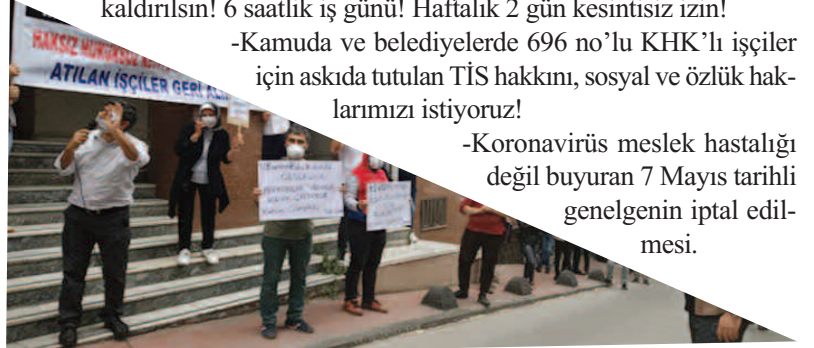
Ortak basın açıklamasını okuyan otel işçisi Hüseyin Hür Mardin'deki 120 Cengiz İnşaat işçisi gibi milyonlarca işçisinin işten atıldığını, milyonlarcasının sefalet ücretlerine mahkum olduğunu belirterek "Başta sağlıklı kardeşlerimiz olmak üzere yüzlercesi hayatını kaybetti. Kaybettiğimiz 4 binden fazla insanımızın çoğu emekçidir. Daha ne kadar canın yitirileceği de bilinmiyor. Dünya üzerinde bu büyük patronlar düzeni olan kapitalizm devam ettikçe belli ki daha nice virüslerle karşılaşacağız. Hem kendi kardeşlerimizi hem bütün halkımızı kurtarmak için kendi gemimizi inşa etmek ve kendi soframızı kurmak zorundayız" dedi.

Farklı iş kollarından işçiler olarak ortak taleplerini şöyle sıraladılar:
-Cengiz İnşaat, iftiradan vazgeç, 120 işçi arkadaşımızı işlerine iade edilsin.

-25/III maddesinin uygulaması bu dönemde tamamen durdurulsun!
-İşsizlik sigortası faydalanma hakları genişlesin! Fon işsizler için kullanılmalı! Patronlara fondan verilen ödenekler faiziyle geri alınsın!
-İşyerlerinde iş güvenliği işçilerin seçtiği komitelerce sağlansın!
-Asgari ücret vergi dışı bırakılsın! Ücretler üzerindeki vergi yükü kaldırılsın! 6 saatlik iş günü! Haftalık 2 gün kesintisiz izin!

-Kamuda ve belediyelerde 696 no'lu KHK'lı işçiler için askıda tutulan TİS hakkını, sosyal ve özlük haklarımızı istiyoruz!

-Koronavirüs meslek hastalığı değil buyuran 7 Mayıs tarihli genelgenin iptal edilmesi.

İşçilere Elektronik Pranga

Baş tarafı 1. sayfada

İsmi gibi, patronları koruyacak cihaz, Cep telefonları ile uyumlu çalışarak, işçilerin konum bilgilerini de toplayacak. Kölelik döneminde boyunlara vurulan pranganın bir eşi olan cihazla işçinin her hareketi, her adımı gözlenecek, kiminle, nerede, kaç dakika... her şey izlenebilecek. Kimlerin kimlerle konuştuğu ya da örgütlenmeleri takip edilebileceği gibi, tuvalet vb ihtiyaçları-izinleri de saniyesine kadar... Patronların uzun süredir hayalini kurduğu kontrol sistemi, pandemi bahanesi ile hayata geçirebilecek.

İşçi ve emekçilerin yaşamları yeterince zor değilmiş gibi daha

fazla boyunduruk vurulmaya çalışılıyor. Koronavirüs gerekçe gösterilerek sermaye sınıfı işçiler üzerindeki baskı ve denetimi arttırmayı amaçlıyor. Salgını fırsata çeviriyorlar. İzole üretim üsleri açarak, işçilere elektronik pranga takarak bilim kurgu filmlelerini aratmayan yoğun sömürü ortamını hazırlamaya çalışıyor sermaye...

Ancak hızlı örgütlenen işçi sınıfı ve emekçiler, buna izin vermeyecekler. Amerikalı yoldaşlarımızın dediği gibi, bugün işçi sınıfı ve emekçi halklar, Komintern döneminden daha örgütlü ve güçlüler.